

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 1Csp/32/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8518200605
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Mišenková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2019:8518200605.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa sudkyňou JUDr. Emíliou Mišenkovou v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtna 48, Bratislava proti žalovanému: K. I., nar. XX.X.XXXX, K. XXX, XXX XX K., občan SR, v konaní o zaplatenie 467,- eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. **N e p r i z n á v a** žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu (Všeobecná úverová banka, a.s.) sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy vo výške 1.295,25 eur, úroku z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy od 21.3.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 10.12.2013 uzavrel so žalovaným zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VUB, a.s. (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej sa zaviazal poskytnúť žalovanému kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXXXXX. Žalovanému bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 18 % ročne. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 600,- eur a bol povinný platiť mesačnú splátku vo výške 20,- eur. Žalovaná suma predstavuje celkový debetný zostatok na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov a poplatkov spojených so správou a používaním karty, vrátane kompenzácie poistného plateného bankou v súvislosti s poistením. Žalovaný si nesplnil svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy, a to ani napriek viacerým výzvam zo strany žalobcu. Pred odstúpením pohľadávky na vymáhanie žalobca vystavil ku dňu 11.3.2018 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 28.2.2018, obsahujúci súhrn debetných položiek a to istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku s prihliadnutím na vykonané úhrady žalovaného s konečným zostatkom na úhradu vo výške 1.295,25 eur. Konečný dlh žalovaného predstavuje sumu 1.295,25 eur. Keďže žalovaný si nesplnil povinnosť uhradiť svoj peňažný záväzok v lehote splatnosti určenej vo výpise z bankovej karty s konečným stavom ku dňu 28.2.2018, t.j. v lehote splatnosti do 20.3.2018, žalobcovi vznikol nárok aj na úhradu úrokov z omeškania v zákonnej výške odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti, t.j. od 21.3.2018 do zaplatenia.

3. Právny predchodca žalobcu k žalobe na preukázanie svojich tvrdení pripojil žiadosť/zmluvu o vydanie nákupnej karty NAY Extra Premium zo dňa 10.12.2013, Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných VÚB, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. a výpis z Bankomatky Quatro od 25.12.2013 do 28.2.2018.

4. V priebehu konania právny predchodca žalobcu predložil súdu návrh na zmenu strany sporu na strane žalobcu, ktorým oznámil postúpenie pohľadávky uplatnenej v tomto konaní spoločnosti Intrum Slovakia, s.r.o. a navrhol pripustiť zmenu na strane žalobcu, s čím postupca aj postupník súhlasili. K návrhu bolo pripojené odvolanie plnej moci, 2 plnomocenstvá, Žiadosť o postúpenie a prevod, Príloha č. 3 Rámcová zmluva o postúpení pohľadávok, oznámenie o postúpení pohľadávky adresované žalovanému a výpis z poštovej knihy preukazujúci odoslanie oznámenia. Uznesením č.k. 1Csp/32/2018-57 zo dňa 24.10.2018 súd pripustil zmenu na strane žalobcu v zmysle podaného návrhu.

5. Podaním doručeným súdu dňa 22.1.2019 vzal žalobca žalobu späť v časti o zaplatenie sumy vo výške 828,25 eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť a navrhol, aby súd konanie v tejto časti zastavil. Zároveň uviedol, že si uplatňuje už len rozdiel medzi sumou čerpaného úveru a sumou, ktorú žalovaný doposiaľ uhradil, teda istinu 467,- eur a úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 467,- eur od 21.3.2018 do zaplatenia. Vzhľadom na to, že žaloba bola vzatá späť sčasti ešte pred doručením žaloby žalovanému (žaloba bola žalovanému doručená dňa 5.6.2019), súd v zmysle § 145 ods. 3 CSP konal o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti.

6. Súd poučil žalovaného o jeho procesných právach a povinnostiach, ktoré žalovanému poslal spolu so žalobou a jej prílohami a uznesením, ktorým ho vyzval, aby sa k nej vyjadril, uviedol rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva a označil dôkazy na preukázanie jej tvrdení. Žalovaný sa k žalobe a jej prílohám nevyjadril, aj keď mu boli uvedené listiny doručené do vlastných rúk dňa 5.6.2019.

7. Na výzvu súdu zo dňa 16.7.2019, ktorou bol žalobca vyzvaný na vyjadrenie sa k spôsobu ukončenia vzťahu pred postúpením pohľadávky, k splneniu podmienok na zosplatenie dlhu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a predloženie dokladov preukazujúcich, že boli splnené podmienky na postúpenie pohľadávky banky v zmysle § 92 ods. 8. Zákona o bankách, žalobca nereagoval a rovnako nereagoval ani na ďalšiu výzvu - urgenciu zo dňa 6.8.2019, ktorou bol opätovne vyzvaný na vyjadrenie sa k preukázaniu vyššie uvedených podmienok.

8. Keďže predmet konania neprevyšuje sumu 1.000,- eur, ide o otázku jednoduchého právneho posúdenia, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné, súd v súlade s ustanovením § 297 písm. b/ CSP mal za to, že vo veci nie je potrebné nariaďovať pojednávanie, preto dňa 3.10.2019 zverejnil na úradnej tabuli a webovej stránke súdu oznam, že dňa 31.10.2019 bude vo veci strán sporu vyhlásený rozsudok a následne tento v uvedený deň aj vyhlásil.

9. Súd sa oboznámil so skutkovými tvrdeniami strán sporu a na základe vykonaného dokazovania listinnými dôkazmi doloženými žalobcom ako sú uvedené vyššie, zistil tento skutkový stav:

10. Dňa 5.12.2013 podpísal žalovaný žiadosť o vydanie Nákupnej karty NAY Extra Premium, ktorou žiadal úverový rámec vo výške 1.200,- eur. Zmluva bola uzavretá podpisom právneho predchodcu žalobcu dňa 10.12.2013. Schválený úverový rámec bol 600,- eur so schválenou mesačnou splátkou 20,- eur. Úrok bol dohodnutý vo výške 18,00 % ročne. Podľa tvrdenia žalobcu žalovaný mal byť čerpaný úver vo výške 671,- eur, z ktorého mal žalovaný uhradiť 204,90 eur. Pôvodný žalobca však v žalobe nešpecifikoval, z čoho pozostáva požadovaná istina úveru a ani on, ani jeho právny nástupca nepredložili súdu prehľad čerpania a splácania úveru. Pôvodný žalobca k žalobe pripojil iba výpisy z Bankomatky Quatro, obsahujúci všetky pohyby a účtovné položky na účte žalovaného (platby žalovaného kartou, výbery z bankomatu, úhrady, poplatky za spracovanie poštovej poukážky, za správu kartového účtu atď.). Keďže súdu boli predložené len výpisy z účtov žalovaného za obdobie od 25.12.2013 do 28.2.2018, súd vyzval pôvodného žalobcu na špecifikáciu neuhradenej istiny, z čoho pozostáva, aké splátky boli žalovaným uhradené. Pôvodný žalobca svoj nárok bližšie nešpecifikoval a uvedené skutočnosti nepreukázal ani terajší žalobca.

11. Súd po zhodnotení vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

12. Podľa § 497 Obch. zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpísania zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

14. Podľa § 2 písm. a), b) a d) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpísania zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
c) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

15. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (OZ), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

16. Podľa § 52 ods. 3 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

19. Podľa § 53 ods. 9 OZ účinného v čase výpovede zmluvy, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

20. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

21. Podľa § 524 ods. 1 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

22. Podľa § 524 ods. 2 OZ, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

23. Podľa § 17 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

24. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením

čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

25. Podľa § 144 C.s.p. žalobca môže vziať žalobu späť.

26. Podľa § 145 ods. 2 C.s.p. ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

27. Podľa § 145 ods. 3 C.s.p. ak je žaloba vzatá späť sčasti pred jej doručením žalovanému, koná súd o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti.

28. Vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby pred jej doručením žalovanému súd konal o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti.

29. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovaným dňa 10.12.2013 zmluvu o vydanie Nákupnej karty NAY Extra Premium, na základe ktorej poskytol žalovanému úverový rámec 600,- eur, z ktorého žalovaný mohol opakovane čerpať finančné prostriedky podľa aktuálneho zostatku na úverovom účte. Zmluvné strany teda uzavreli osobitný typ zmluvy o úvere. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že právny predchodca žalobcu vystupoval pri uzatváraní uvedených zmlúv ako veriteľ konajúci v rámci svojej podnikateľskej činnosti, kým žalovaný v zmluvnom vzťahu vystupoval ako fyzická osoba nepodnikateľ, ktorý uspokojoval svoje súkromné potreby, teda vystupoval ako spotrebiteľ. Zmluvný vzťah medzi stranami mal teda spotrebiteľský charakter, pričom v čase uzavretia zmluvy sa na zmluvu vzťahoval aj zákon o spotrebiteľských úveroch, keďže právny predchodca nepochybne poskytol žalovanému úver na kreditnú kartu. Uvedenú skutočnosť ani nikto nenamietal. V takomto prípade okrem úpravy zmluvy o úvere je potrebné skúmať, či práva a povinnosti zmluvných strán nie sú v rozpore s ustanoveniami Občianskeho zákonníka, a to najmä §§ 52 a nasl., ktoré obsahujú úpravu spotrebiteľských zmlúv, ako aj s ustanoveniami zákona o spotrebiteľských úveroch.

30. Súd sa však v prvom rade vysporiadal s otázkou aktívnej legitímácie. Pri skúmaní aktívnej vecnej legitímácie súd zisťuje, či žalobca je nositeľom práva vyplývajúceho z hmotného práva. Túto súd skúma vždy. V danom prípade ide o právo vyplývajúce zo zmluvy o úvere poskytnutého bankou, ktoré bolo postúpené tretej osobe, čiže v tomto prípade aktívna legitímácia úzko súvisí so splnením podmienok upravených v § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v nadväznosti na splnenie podmienok § 53 ods. 9 OZ a prípadne so splnením podmienok upravených v § 92 ods. 8 Zákona o bankách (ďalej len „ZoB“).

31. Vo vzťahu k aktívnej legitímácii žalobcu je v danom prípade (vzhľadom na účinnosť postúpenia pohľadávky) dôležité prihliadať na to, či boli splnené podmienky na postúpenie práv zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere upravené v cit. § 17 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. Tento zákon upravuje podmienky poskytovania určitého druhu úverov (konkrétne spotrebiteľských úverov), teda vo vzťahu k bankám a k postupovaniu pohľadávok z týchto úverov je § 17 ods. 1 cit. zákona úpravou lex specialis vo vzťahu k cit. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Jednou z podmienok na postúpenie pohľadávky zo spotrebiteľského úveru upravenej v tomto ustanovení je, že postupovaná pohľadávka je splatná v celom rozsahu, teda že je buď po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru, t.j. nastala splatnosť už aj poslednej splátky alebo ide o pohľadávku, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, t.j. pri ktorej bola vyhlásená predčasná splatnosť úveru. V danom prípade bola uzavretá zmluva o vydaní kreditnej karty, na základe ktorej bol dohodnutý revolvingový úver. Jeho podstata spočíva v tom, že dlžník môže opakovane čerpať peňažné prostriedky z úverového rámca až do jeho vyčerpania, pričom po priebežnom splatení aspoň časti vyčerpanej sumy môže znova čerpať ďalšie peňažné prostriedky. V danom prípade bola zmluva uzavretá na neurčitú dobu, teda pohľadávka z tohto úveru mohla byť splatnou v celom rozsahu v čase postúpenia pohľadávky iba z dôvodu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Podmienky na vyhlásenie predčasnej splatnosti spotrebiteľskej zmluvy sú upravené v cit. § 53 ods. 9 OZ, ktorý pred zosplatením úveru vyžaduje výzvu veriteľa adresovanú a doručovanú dlžníkovi s upozornením na aktuálny dlh a možnosť požadovať zaplatenie celého zvyšku dlhu naraz z dôvodu

neplnenia si povinností dlžníka. Teda v prípade, ak chce veriteľ ukončiť zmluvu, čo má za následok predčasnú splatnosť zostatku dlhu, je podľa názoru súdu potrebné dodržať postup v zmysle cit. § 53 ods. 9 OZ. Právny predchodca žalobcu, ani žalobca nepredložili počas konania výzvu, ktorou by bol žalovaný ako dlžník vyzvaný na úhradu dovtedy omeškaných splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Právny predchodca žalobcu v žalobe ani netvrdí, že žalovaného vyzýval na úhradu dlžnej sumy a terajší žalobca na výzvu súdu zo dňa 16.7.2019 a ani na následnú urgenciu súdu zo dňa 6.8.2019, aby preukázal, či došlo k splneniu podmienok v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, nereagoval a splnenie týchto zákonom stanovených podmienok nepreukázal. Za tohto stavu súd dospel k záveru, že neboli splnené zákonné podmienky na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, teda že nedošlo k platnému zosplatneniu úveru. Ak úver nebol platne zosplatnený, následné postúpenie pohľadávky z celého úveru je v rozpore s cit. § 17 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z., a to konkrétne s požiadavkou postúpiť úver buď po konečnej splatnosti úveru alebo po jeho platnom vyhlásení za predčasne splatný. Súd teda nemal preukázané podmienky na postúpenie pohľadávky podľa § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch.

32. Ako už bolo uvedené, § 17 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. úpravou lex specialis vo vzťahu k cit. § 92 ods. 8 zákona o bankách, a to pri úverových pohľadávkach vzniknutých z úverových zmlúv uzavretých s bankami. Keďže neboli splnené podmienky na platné postúpenie pohľadávky podľa lex specialis, nie je potrebné sa už bližšie zaoberať splnením podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, keďže už nesplnenie podmienok na platné postúpenie podľa § 17 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. spôsobuje nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu. Predsa však len je potrebné uviesť, že v § 92 ods. 8 zákona o bankách sú upravené 2 základné podmienky pre možnosť banky postúpiť svoje pohľadávky tretej osobe, a to omeškania dlžníka s plnením aspoň časti peňažného záväzku viac ako 90 dní a písomná výzva banky pred postúpením pohľadávky. Práve táto výzva má slúžiť ako posledná možnosť pre dlžníka na odvrátenie postúpenia pohľadávky a zotrvanie v právnom vzťahu s bankou. Žalobca, ani jeho právny predchodca, nepredložili súdu žiaden doklad o tom, že by vyzvali žalovaného na úhradu dlhu pred postúpením pohľadávky. Ani splnenie tejto podmienky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách teda súd nemal preukázané. Súd v tomto smere zároveň poukazuje na rozhodovaciu líniu, ktorej sa pridávajú viaceré súdy vo svojich rozhodnutiach a ktoré písomnú výzvu pred postúpením pohľadávky považujú za jednu z podmienok na platné postúpenie pohľadávky banky (napr. rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave vo veci sp. zn. 6Co/203/2015 zo dňa 19.05.2015, Krajského súdu v Prešove vo veciach sp. zn. 6Co/119/2013 zo dňa 29.05.2014, 19Co/194/2015, 4Co/145/2014, 5Co/159/2015, Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11Co/898/2014, Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/147/2016 zo dňa 21.04.2016, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23Co/574/2015 zo dňa 26.01.2016, Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/460/2015 zo dňa 13.01.2016, sp. zn. 6Co/603/2015 zo dňa 22.03.2016, sp. zn. 17Co/251/2016 zo dňa 18.05.2016, sp. zn. 5Co/173/2017 zo dňa 20.9.2017 a ďalšie).

33. Keďže v konaní nebolo preukázané, že žalobca platne nadobudol pohľadávku uplatnenú v tomto konaní od jeho právneho predchodcu, súd žalobu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

34. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v súlade s § 262 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. V prejednávanej veci bola žaloba zamietnutá, teda žalovaný mal v konaní plný úspech. Preto by mu patril nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Z obsahu spisu je však zrejmé, že žalovanému žiadne trovy v konaní nevznikli. V obdobnej situácii Najvyšší súd SR v uznesení sp. zn. 7Cdo/14/2018 zo dňa 28.2.2018 (ktoré bolo zverejnené v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod R 72/2018) vyslovil, že: „Avšak podľa obsahu spisu strane v konaní žiadne trovy nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, rozhodnúť priamo tak, že sa jej náhrada trov konania nepriznáva.“ Riadiac sa vyššie uvedenými zákonnými ustanoveniami a citovaným právnym názorom Najvyššieho súdu SR, súd žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia tohto rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z.